

kan saaledes ikke se, at der i de Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn, kan være nogen Grund til at gaa ind paa det foreliggende Lovforslag. — Ligesom det ærede 5te kongevalgte Medlem (Fischer) maa jeg, der ligesom han var Medlem af Toldudvalget ifjor, i Realiteten være af den Mening, at man uden Skade i og for sig kan gaa ned til en Told af 12 $\frac{1}{2}$ Dre, og dersom dette Forslag var vedtaget i Folkethinget, saa vilde jeg ganske vist for mit Vedkommende ikke have nogen Betænkelighed ved at gaa ind derpaa; men om Landstinget i sin Helhed, som ikke har haft Leilighed til at tage denne Sag nærmere under Overveielse, vil finde sig foranlediget dertil, det er jo et andet Spørgsmaal. Mig forekommer det, at saaledes som Sagen foreligger, vil det være det Naturligste overhovedet ikke at indlade sig paa en Lovgivning om denne Materie, men derimod atter at udstemme §§ 2 og 3 af Lovforslaget, saaledes at kun det bliver tilbage, som er forelagt fra Regeringens Side, hvortil jeg tror, man kan slutte sig.

Udler: Jeg skal, med Hensyn til hvad det ærede Medlem udtalte, sige, at jeg ikke i enhver Afstemning imod dette Forslag vil se den Følge, som han antog, jeg vilde se, men ganske sikkert ved det, som han anbefalede tilsidst, nemlig det at tage § 2 ud, og ikke befatte sig med Lovgivning herom paa dette Standpunkt. Der var en Ytring af det ærede Medlem, som jeg paa det Bestemteste maa benegte, og det var, at den Gjenstand, som behandles i § 2, var det foreliggende Lovforslag uvedkommende. Jeg betragter den som en dette Lovforslag i høieste Grad vedkommende Gjenstand. Man maa huske paa, at det Lovforslag, hvorom der her er Tale, ikke er et Lovforslag, som blot gaar ud paa en enkelt Ting, nemlig at komme Vestindien imøde. Det har aldrig været dette Lovforslags eneste Opgave. Det er en Stump Toldtarif, vedrørende Sukkertolden, som vi her befatte os med, og vi maa altsaa naturligen komme ind paa andre Spørgsmaal, Sukkertolden vedrørende. Desuden gjælder jo heller ikke det, som det ærede Medlem sagde om, at Spørgsmaalet om Tolden for raffineret Sukker kom aldeles uforberedt frem i denne Sal, thi det kan umuligt være kommet uforberedt for dem, der have fulgt denne Lov fra dens Begyndelse i 1871, og det har ganske sikkert de deri interesserede Parter gjort; de maa vel have bemærket, at siden Begyndelsen har man netop, hævden, at det var et Stykke Sukkertoldlov, indladt sig paa at diskutere Spørgsmaalet om raffineret Sukker. Det er herfor paa nogen Maade uberettiget eller uventet, at det Spørgsmaal igjen kommer for her. Med Hensyn til, om Loven kommer ud den 1ste April eller senere, saa er den Gæne, om man i nogen Tid endnu kommer til at betale noget

høiere Sukkertold, ikke af saa stor Betydning; men den ærede Finansminister vil vistnok underrette Thinget om, at der er en anden overordentlig stor Gæne, som ligger deri, at, hvis Loven ikke udkommer til 1ste April, maa der være et almindeligt Kreditoplagssætersyn den 1ste April, da der vil ske en fuldstændig Forandring i denne Del af Sætserne mellem den 31te Marts og 2den April. Det er en stor Gæne. Ligeoverfor det Spørgsmaal, om Loven kan blive færdig paa den Tid, bliver det aldeles ligegyldigt, hvilket Endringsforslag der bliver vedtaget, om det Endringsforslag bliver vedtaget, der udstemmer § 2, eller et Forslag, der sætter 12 $\frac{1}{2}$ Dre istedetfor 12. (Prot.: Undersøgelserne!) Min ærede Sidemand siger Undersøgelserne, jeg tror, at han har faaet den Undersøgelse, han kan ønske om de Forhandlinger, som Loven af 1871 i overordentlig lang Tid have ført til. Jeg kan ikke negte, at jeg mener, at den Betænkning, vi nu have, og den Behandling af Loven af 1871, som de forskellige Toldlove have medført, vil i høi Grad berettige mig til at tro, om ikke til at sige, at den, der ligeoverfor de 12,5 Dre paastaar, at Sagen ikke er tilstrækkelig undersøgt, siger det, fordi han vil have Sagen udsat, men ikke, fordi han vil have den nøiere undersøgt. Jeg tror neppe, at vi ville faae nogen grundigere Undersøgelse om det Spørgsmaal, om hvilket næsten Alle, som have udtalt sig, med ganske saa Undtagelser have været enige, og jeg tror, at Sætsen 12,5 Dre tager et meget stærkt Hensyn til Raffinaderierne. Jeg tror, at man handler fuldstændig korrekt og efter Landstingets Verdighed — som man kunde tro var krænkert ved at faae Loven saa sent ind —, naar man efter den grundige Betænkning, den nuværende lille Sag har faaet i Folkethinget, og efter Finansministerens Deltagelse i denne Lov, tog Forslaget om de 12,5 Dre; jeg er af den Mening, at man kunde lade sig nøie med 12, men jeg skal villig stemme for 12,5. Jeg antager, at der erved er gjort et Skridt til at komme bort fra den urimelige Beskyttelse, der har hersket i lang Tid (Afbrudelse) ja! i høi Grad urimelige — ved at faae denne Lov ud og tage denne Position. Jeg tror i det Hele taget, at Toldforandringen maa ske ved flere mindre Love, da vi vistnok ville være meget længe om at faae det store Skridt gjort ved Forandring af den almindelige Toldlov.

Finansministeren (Fonnesbech): Det er jo vistnok meget beklageligt, at denne Sag er kommet til at staa saaledes, at der, som det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Krieger) udtalte, ikke er tilstrækkelig Tid for Thinget til paany at gennemgaa den. Jeg maa derfor fra Thingets Side finde det ganske naturligt, at man vælger en af de Fremgangsmaader, som her ere paapegede, nemlig, enten at flyde Tariffæsen ud eller blive staaende ved det, som blev Udbyttet af den sidste